

Sikkerhed for Fyldestgørelse af Bankens Krav, skal de paagældende Aktier søges realiseret snarest muligt.“ Jeg ser meget vel, at denne Bestemmelse er indsat i fuld Tilslutning til Kravet om, at en Bank ikke maa eje egne Aktier, og jeg har heller ikke noget imod, at Banken skal afhænde saadanne Aktier, som den kommer i Besiddelse af paa den Maade; men det er de to Ord: „snarest muligt“, jeg har Betænkelighed ved. Hvis man nu tænker sig — og det er jo et ikke saa fjernliggende Eksempel —, at derovre paa den anden Side af Gaden løbes Storm mod et eller andet Selskab, saa man slaar Kursen ned paa dette Selskabs — ogsaa en Banks — Aktier, og en Mand, der i samme Øjeblik kontraherer med en saadan Bank, kommer i Nødtilstand, saa han maa afgive sine Aktier i Banken, saa staar der altsaa her, at den skal realisere dem snarest muligt. Men det kan godt hænde, at det er en stor Uret, ikke mod vedkommende Bank, men mod vedkommende Privatmand, der ejer disse Aktier, fordi Kursen jo kan være slaaet ned paa ganske urimelig Maade. Men efter Ordlyden skal man alligevel skille sig af med Aktierne „snarest muligt“ til Tab for vedkommende. Jeg vil derfor spørge Ministeren, om denne Sætning ikke er at fortolke saaledes, at der her, som alle andre Steder i Forslaget, skal tages et skønsomt Hensyn, og at dette „snarest muligt“ ogsaa vil betyde „bedst muligt“, og at vedkommende Mand i Kraft af denne Bestemmelse lige saa lidt som Banken skal udsættes for at lide Skade.

Fremdeles findes der i § 12 en Bestemmelse, som begrænser Bankernes Ret til at anbringe deres Kapital i Ejendomme, og det bestemmes i saa Henseende, at Bankerne ikke maa eje mere end 20 pCt. af deres Kapital i fast Ejendom eller Aktier i Ejendomsselskaber. For at blive ved det tidligere Eksempel vil det altsaa sige, at en Bank med 100 Mill. Kr.s Aktiekapital højst maa anbringe 20 Mill. Kr. i fast Ejendom. Der nævnes ikke i Forslaget „Grunde“; og jeg vil spørge Ministeren, om man her ved Ejendom ogsaa forstaar Grunde, idet der jo ogsaa finder stor Spekulation Sted i Grunde, og jeg maa gaa ud fra, at Ordet Ejendom i dette Tilfælde ogsaa dækker Begrebet Grunde, altsaa ubebyggede Arealer. Denne Bestemmelse er selvfølgelig sat ind, fordi man har Tilfælde — særlige Tilfælde —, hvor Banker er brudt sammen, fordi de har anbragt alt for stor en Part af deres Kapital i Bygninger; særlig kender vi saadanne Eksempler fra en Tid,

der ligger en Aarrække tilbage, og hvor der blev svindlet i høj Grad paa dette Omraade. Men jeg konstaterer med Tilfredshed, at Ministeren her i denne § 12, som jeg mener er af fundamental Betydning for hele dette Forslag, paa en rimelig og rigtig Maade søger at begrænse Engagementer i Laan til enkelte Personer eller Laan til Selskaber, begrænse Aktiebeholdningen, begrænse Spekulation i Aktier og begrænse Spekulation i Ejendomme; og alle disse Bestemmelser giver selvfølgelig sammen med det tidligere anførte en betydelig Sikkerhed for, at en Bank, naar denne Lov er vedtaget, vil være nødsaget til at have en betydelig likvid Kassebeholdning, og den vil af disse Bestemmelser være hindret i at kunne anbringe sine Penge paa ganske uforsvarlig Maade og saa risikabel Maade, at man kan vente store Krak Mage til dem, vi har været Vidne til i de senere Aar. Disse Bestemmelser er efter min Mening Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, og det vil sikkert overalt i Landet blive hilst med Tilfredshed, om det kunde lykkes Rigsdagen at naa til Enighed om dette, som jeg synes maa være et Minimum af Krav hos det Publikum, der er blevet plyndret saa blodigt i de tre — fire sidste Aar fra de sammenbrudte Bankers Side.

Dernæst indeholder Lovforslaget nye Bestemmelser om Bankers Bestyrelse, hvilke dog ikke er af særlig stor Vigtighed set i Forhold til alt det andet. Det bestemmes, at en Bank skal have en Bestyrelse og en Direktion, og det tillades, at Banker ogsaa kan have et Repræsentantskab. Der lægges ikke nogen stor Vægt paa dette Repræsentantskab, men dog staar der i Lovforslaget, at Repræsentantskabet har lige Ansvar med Bestyrelsen. Jeg maa sige, at hele dette Spørgsmaal om Ansvar for Bestyrelse, Direktion og Repræsentantskab naturligvis hører hjemme i Aktieselskabsloven, og jeg venter, at den højtærede Erhvervsminister senere fremsætter et Lovforslag om Revision af Aktieselskabsloven, hvor man rettelig vil komme til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Fordelingen af Ansvaret mellem Bestyrelser, Direktioner og Repræsentantskaber i Banker. Saaledes som det staar her i Lovforslaget, synes jeg, at Bestyrelse og Direktion har lige Ansvar, men det er nu min Opfattelse, at man ikke kan fastsætte dette som en ufravigelig Regel, og at en Direktion altid maa have det største Ansvar, fordi en Bestyrelse under normale Forhold ikke vil være i